

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η Δύναμη της ελπίδας.

Η ζωή του κάθε ανθρώπου μοιάζει με μία μεγάλη η μικρή αλυσίδα της οποίας τους κρίκους αποτελούν τα διάφορα επεισόδια και γεγονότα, ευχάριστα ή δυσάρεστα, τα οποία εκτυλίσσονται καθημερινά.

Όλα αυτά τον κάνουν συχνά να αλλάζει ψυχολογικές καταστάσεις προς το καλό ή προς το χειρότερο ανάλογα με την ψυχοσύνθεση του και τον χαρακτήρα του. Εκείνο όμως που τις περισσότερες φορές τον αναστατώνει είναι η ασθένεια και μάλιστα, όταν αυτή προσβάλλει τον άνθρωπο σε όλη της την έκταση και την ένταση. Τότε ο άνθρωπος αναστατώνεται, παραπονείται, αγανακτεί κατά του εαυτού του, κατά των άλλων και το χειρότερο κατά του θεού.

Σύμφωνα με την ευαγγελική διήγηση, εκείνη την εποχή ήλθε ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα. Υπάρχει δε στα Ιεροσόλυμα δίπλα της πύλης του φρουρίου που περιβάλλει την πόλη μια κολυμβήθρα με το όνομα Βηθεσδά-οίκος ελέους-(κατά τους Εβραίους) όπου γύρω της είχαν υπόστεγα και άρρωστοι που έπασχαν από διάφορες αρρώστιες εύρισκαν εκεί καταφύγιο. Όλοι αυτοί οι άρρωστοι περίμεναν πότε το νερό θα κινηθεί διότι Άγγελος Κυρίου κατέβαινε από καιρό σε καιρό στην κολυμβήθρα και τάραζε το νερό. Εκείνος που θα έμπαινε πρώτος μετά την ταραχή του νερού θα γινόταν υγιής από οποιαδήποτε αρρώστια και αν υπέφερε. Μεταξύ του πλήθους των αρρώστων υπήρχε και κάποιος, ο οποίος ήταν εκεί επί τριάκοντα οκτώ χρόνια παράλυτος. Μια ζωή γεμάτη από βάσανα και κόπους. Μέσα του όμως είχε κάτι το οποίο δεν έσβηνε ποτέ: Υπομονή-πίστη και ελπίδα στον θεό ότι μία μέρα θα γίνει καλά. Αυτή η ελπίδα φαίνεται από το γεγονός της καταφυγής και προσμονής του στην κολυμβήθρα, στον οίκο αυτόν του ελέους.

Η προσοχή του Κυρίου μόλις έφθασε στην κολυμβήθρα στράφηκε προς αυτόν. Ο Κύριος μας για να φέρει στην επιφάνεια αυτή την ζωηρή ελπίδα ρωτά τον άρρωστο “θέλεις να γίνεις καλά;” Και ο παραλυτικός του απαντά: Κύριε δεν έχω κάποιον άνθρωπο, ο οποίος να με βοηθήσει για να μπω πρώτος μέσα στην κολυμβήθρα μετά την ταραχή του νερού, ενώ

προσπαθώ να έλθω κάποιος άλλος προλαβαίνει κάθε φορά και μπαίνει μέσα. Ίσως ο παράλυτος περίμενε να έμενε κοντά του ο άγνωστος αυτός και να τον βοηθούσε να έμπαινε μέσα πρώτος και έτσι θα γινόταν καλά.

Ο δε Κύριος μας, αυτός ο οποίος κρατεί στα χέρια του την υγεία μας και την ζωή μας του λέει: Σήκω επάνω πάρε το κρεβάτι σου στον ώμο σου και πήγαινε. Αμέσως ο παραλυτικός έγινε καλά η δυνατή ελπίδα του στον Θεό που κράτησε τριάντα οκτώ χρόνια τον δικαίωσε. Έτσι και εμείς μέσα στις θλίψεις μας, στις πικρίες της ζωής μας , στις αρρώστιες να μην χάνουμε την ελπίδα μας .Ολόκληρη την ελπίδα μέσα από την ψυχή μας να την αναθέτουμε στο Θεό και τότε αυτή η ελπίδα θα αποκτά δύναμη, μια δύναμη που θα μας δίνει το θάρρος να αντιμετωπίσουμε τις ποικίλες δυσκολίες της ζωής και θα κάνει ελαφρό το βάρος των θλίψεων και το σπουδαιότερο θα προσελκύσει την χάρη του Θεού ώστε ο πάνσοφος Θεός να μας δώσει την ποθούμενη λύση.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Ιερομόναχος Φιλόθεος Μουτσελάκης